

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Stare Drzewce	
1. Nazwa STODOŁA I OBORA W ZAGRODZIE		2. Czas powstania ok. 1900			
				4. Adres Stare Drzewce 93 67-407 Szlichtyngowa	
				5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
				6. Formy ochrony Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).	

Widok na elewację północną i zachodnią.

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300 r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów, Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi, W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nosticzów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską wymarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich, Miejscowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowa w rękach opolskich: Górne - Dihring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka.

Opis.

Stodoła i obora usytuowane są w środkowej części wsi po południowej stronie szosy w głębi działki w zagrodzie wraz z budynkiem mieszkalnym nr 93. Budynki stodoły i obory ustawione są do siebie prostopadle. Obora murowana z cegły, nie otynkowana, założona na planie prostokąta na osi północ-południe, ustawiona szczytem do drogi. Parterowy budynek ze ścianką kolankową, nakryty został dwuspadowym dachem z pokryciem z dachówki karpiówki. W elewacjach w partii ścianki kolankowej umieszczono otwory wentylacyjne w kształcie rombów. W elewacji zachodniej znajdują się otwory okienne i drzwiowe zamknięte łukiem odcinkowym. Budynek obiega ceglany gzyms kordonowy oraz wieńczy ceglany gzyms podokapowy. Budynek stodoły murowany z cegły sylikatowej i cegły ceramicznej w częściach detalu architektonicznego tj. naroży, szerokiego gzymsu podokapowego. Obiekt założony na planie prostokąta na osi wschód-zachód, ustawiony kalenicą do drogi w głębi podwórza gospodarczego, zamyka je od południa. Parterowy budynek, nakryty został dwuspadowym dachem z pokryciem z dachówki ceramicznej karpiówki. W elewacjach umieszczono dwie przelotowe bramy zamknięte łukiem odcinkowym oraz otwory wentylacyjne w kształcie rombów. Budynek obiega ceglany gzyms podokapowy.

Wartości.

Budynek prezentuje wartości zabytkowe. Jest przykładem gospodarczej zabudowy wiejskiej z początku XX wieku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekty zachowane w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynki z zachowanym kryciem z dachówki karpiówki.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznych materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków